

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010203
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010203.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného X. U. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2020 o odvolaní obžalovaných X. U., G. U. a prokurátora Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/65/2019 zo dňa 13.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných X. U., G. U. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/65/2019 zo dňa 13.07.2020 bol obžalovaný 1/ X. U. v prvej časti rozsudku uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., ktorého sa dopustil sčasti samostatne a sčasti spoločným konaním v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný X. U. od doposiaľ presne nezistenej doby, minimálne však od roku 2017 až do 23.00 h dňa 14. 02. 2019 na presne nezistených miestach na území Slovenskej republiky, predovšetkým v okresoch Banskobystrického kraja si zadovážoval a následne na presne nezistených miestach bez akéhokoľvek povolenia a oprávnenia prechovával a za účelom zisku, výmeny ako aj ďalších výhod poskytoval rôznym osobám psychotropnú látku metamfetamín zvanú „pervitín“, medzi inými:

- v časovom období od februára 2017 do mája 2017 opakovane, niekedy viackrát týždenne ako protihodnotu za sexuálne služby a naposledy dňa 10. 02. 2019 M. X., nar. XX. XX. XXXX,

- po dobu nie menej ako jeden a pol roka, nie v menej ako v 10 prípadoch túto poskytol W. U., nar. XX. XX. XXXX,

- po dobu nie menej ako jeden rok pervitín zaobstarával a predával obžalovanému 2/ G. U., a to za sumu 10,- Eur za dávku, ktorý si v rámci jedného kupoval drogu za 30-50,- Eur, naposledy na základe predchádzajúceho dohovoru s G. U. SMS komunikáciou, dojednal nákup aj dňa 14. 02. 2019 a v jeho prítomnosti v čase po 18.00 hodine za sumu 100,- Eur kúpil od doposiaľ nestotožnených osôb v meste Y. na ul. W. pervitín resp. bielu kryštalickú látku, ktorú následne spoločne prechovávali a prevádzali v osobnom motorovom vozidle A., EČ:T. XXX U., vodičom ktorého bol X. U. a spolujazdcom G. U. a to do cca 23.00 h dňa 14. 02. 2019, kedy boli počas jazdy po ceste II. triedy č. XXX v obci U. Q. Z., pri O., za asistencie zásahovej jednotky pohotovostného policajného útvaru zastavení, kde pri následnej vykonanej prehliadke motorového vozidla bola zaistená biela kryštalická látka vysypaná na gumenej rohožke pred sedadlom spolujazdca, pričom expertíznym skúmaním vykonaným na Kriministickom a expertíznom ústave PZ, bolo zistené, že ide o kryštalickú bielu látku v zmesi s drobnými nečistotami (kamienky, rastlinný materiál, sklo...) hmotnosti 1,857 g, po odseparovaní nečistôt hmotnosti 1,772

g, kde chemickou analýzu bola v tomto materiáli zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetán (MSM), pričom z predloženého množstva kryštalického materiálu by bolo možné pripraviť minimálne 7 bežných jednotlivých dávok drogy, každú s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a túto látku, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku konzumenta, tak prechovávali bez akéhokoľvek povolenia a oprávnenia, X. U., súčasne neoprávnené prechovával od presne nezistenej doby do 23.00 hod. dňa 14. 02. 2019 aj 8 kusov originálne balených tabletiiek lieku Y., ktorého výdaj je viazaný na lekársky predpis, celkovej hmotnosti 2,078 g (hmotnosť jednotlivých tabletiiek sa pohybovala v rozmedzí od 0,253 g až 0,266 g), ktoré boli zaistené pri prehliadke motorového vozidla, uložené v umelohmotnej dóze na lieky, kde vykonaným expertíznym skúmaním - analýzou extraktu tabletiiek bola zistená prítomnosť látky „morfín“, ktorý je zaradený v zmysle zákona národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látka a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok, pričom 1 ks liekovej formy vo všeobecnosti zodpovedá jednej jednorazovej dávke liečiva.

Za to bol obžalovaný X. U. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s so stredným stupňom stráženia. Okrem toho okresný súd obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí: pinzeta; 3 ks papierové obrúsky, 2 ks zapaľovač, 2 ks úlomky skla, 1 ks sklenená fajka, 1 ks látkový obal so zipsom; kovové valčeky zabalené v papierovej vreckovke; A. umelohmotné puzdro (pôvodne s obsahom 8 ks J. tabletiiek); krabička od cigariet zn. J. +1 ks sklenená rúrka - fajka; umelohmotná striekačka s piestikom; digitálna váha Y. farby zn. R. Y.; sklenené trubičky; plastová ampulka; igelitové sáčky; umelohmotná striekačka s piestikom J. farby. Ďalej mu okresný súd uložil podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

V druhej časti rozsudku uznal obžalovaného G. U. vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil spoločným konaním v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- po dobu nie menej ako jeden rok opakovane nakupoval od obžalovaného 1/ X. U. drogu pervitín a to za sumu 10,- Eur za dávku, ktorý si v rámci jedného nákupu kúpil za 30-50,- Eur (3-5 dávok), naposledy na základe predchádzajúceho dohovoru s G. U. SMS komunikáciou, takto dojednal nákup aj dňa 14. 02. 2019 a v jeho prítomnosti v čase po 18.00 hodine za sumu 100,- Eur kúpil obž. X. U. od dospelých nestotožnených osôb v meste Y. na ul. W. pervitín resp. bielu kryštalickú látku, ktorú následne spoločne prechovávali a prevážali v osobnom motorovom vozidle G., EČ:T. XXX U., vodičom ktorého bol X. U. a spolujazdcom G. U. a to do cca 23.00 h dňa 14. 02. 2019, kedy boli počas jazdy po ceste II. triedy č. XXX v obci U. Q. Z., pri O., za asistencie zásahovej jednotky pohotovostného policajného útvaru zastavení, kde pri následne vykonanej prehliadke motorového vozidla bola zaistená biela kryštalická látka vysypaná na gumenej rohožke pred sedadlom spolujazdca, pričom expertíznym skúmaním vykonaným na Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ, bolo zistené, že ide o kryštalickú bielu látku v zmesi s drobnými nečistotami (kamienky, rastlinný materiál, sklo...) hmotnosti 1,857 g, po odseparovaní nečistôt hmotnosti 1,772 g, kde chemickou analýzu bola v tomto materiáli zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetán (MSM), pričom z predloženého množstva kryštalického materiálu by bolo možné pripraviť minimálne 7 bežných jednotlivých dávok drogy, každú s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a túto látku, ktorá jej spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku konzumenta, tak prechovávali bez akéhokoľvek povolenia a oprávnenia.

Obžalovaný G. U. bol za to odsúdený podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenčne odložený a zároveň uložil nad správaním obžalovaného

probačný dohľad v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. vymeral na 4 (štyri) roky a podľa § 51 ods. 2, 4 písm. i) Tr. zák. mu zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podali odvolania obžalovaní X. U. a G. U. a dodatočne dňa 14.7.2020 aj prokurátor v neprospech obžalovaného X. U. proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol, že Okresný súd Veľký Krtíš správne rozhodol, keď uznal vinu obžalovaného X. U. v zmysle obžaloby. Namietal však neopodstatnené použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona pri ukladaní trestu. Prokurátor v tomto smere poukázal na zásady ukladania trestu upravené v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a na podmienky aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.. Pritom vyslovil názor, že u obžalovaného X. U. absentujú také okolnosti prípadu alebo jeho pomery, ktoré by odôvodňovali pri ukladaní trestu aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Trestného zákona. Okolnosti konania obžalovaného svojim významom a intenzitou naplnenia nevybočujú vo výraznej miere z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a ktoré by preto odôvodňovali zhovievavejší prístup súdu pri ukladaní trestu. Rovnako tak možno konštatovať, že u obžalovaného neexistujú také pomery osobitného zreteľa, ktoré by súd mohol brať do úvahy a na základe ktorých by aplikoval § 39 Trestného zákona. Záverom navrhol aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného X. U. zrušil a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 10 rokov a zaradil ho na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a uložený ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, ods. 78 ods. 1 Trestného zákona navrhol ponechať nezmenené.

Obžalovaný X. U. odvolanie písomne odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine a obsahovo nadväzujúcich výrokoch o treste, rovnako tak odvolanie smeruje ku konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Poukázal, že počas prípravného konania, aj počas hlavného pojednávania nepopieral a priznal sa zo spáchania skutku podľa ktorého dňa 14.02. 2019 mal dojednať nákup pervitínu v meste Y. od neznámej osoby za účelom konzumu tejto látky. Priznal sa k nepravideľnej konzumácii tejto látky, pričom týmto konaním poškodzoval jedine seba a svoje zdravie. Je mu ľúto, že sa tak stalo aj spolu so svojim známym G. U., ktorému tým urobil nepríjemnosti. V zásade, ale popiera skutočnosť, že sa mal dopustiť obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) písm. c) s poukazom na ust. § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona. Z hľadiska dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní poukázal, že značný rozsah obžaloby nekriticky prijatý do záverov súdneho rozhodnutia bol použitý z nezákonne získanej jeho výpovede deň zadržania. Toto sa premietlo v nekritickom prístupe vo výsluchoch pri svedkoch. V samotnej obžalobe bez opory v dokazovaní boli osvojené závery o jeho motíve za účelom zisku a ďalších výhod z poskytovania omamných látok viacerým osobám, po dlhší čas. Vo vzťahu k rozsahu držby omamných látok, považuje za potrebné uviesť, že pri zaistení dňa 14.02.2019 došlo okrem toho k identifikácii lieku Y.. Tvrdí, že uvedený liek o ktorom nemal vedomosť, že obsahuje zakázanú látku morfín, bol podľa všetkého po expirácii o čom bol doložený do spisu doklad, nemohol spôsobiť pri jeho použití účinky a nemal vedomosť o jeho zložení, pričom uvedený liek Y. mal v držbe z dôvodu bolesti zubov a nemal žiadnu vedomosť o zakázanom zložení. Ďalej uviedol, že upriamuje pozornosť na nezákonnosť niektorých dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a prebratých z obsahu obžaloby, keď jeho výsluch v postavení svedka a podozrivého zo dňa 14.2.2019 bol vykonaný v neskorých nočných hodinách, bol vykonaný pod nátlakom, pričom bez znalosti právnych predpisov, bez jedla, za značnej únavy a pod vplyvom omamných látok a tak bol usmerňovaný k priznaniu. Táto výpoveď bola nekriticky prebratá v obžalobe, pričom konajúci súd sa s touto argumentáciou uvedenou v rámci obhajoby nevysporiadal. Rovnako tak, nebolo sa vysporiadané s výpoveďami svedkov M. X. a W. U. zo dňa 14.2.2019, ktoré nepredstavovali neodkladný a neopakovaný úkon, pričom bolo zjavné, že majú byť vykonané kontradičným spôsobom. V podstate celá obžaloba v časti kvalifikačných znakov na viacerých osobách a po dlhší čas je postavená na výpovediach týchto osôb. Pričom výpovede boli urobené v deň jeho zadržania a to predvedením týchto svedkov, ktorí boli pod vplyvom návykových látok. V ďalšom vyslovil názor, že nebolo preukázané splnenie podmienky „po dlhší čas“ ani podmienky na „viacerých osobách“, ako kvalifikačného znaku na základe ktorého ho súd odsúdil za obzvlášť závažný zločin. Je toho názoru, že tak ako je formulovaný skutok v obžalobe, a to „presne nezistenej dobe,

minimálne 2 -3 krát", nemôžu postačovať závery o kvalifikačnom znaku po dlhší čas. Pre vyvodenie takéhoto záveru, je potrebné, aby páchatel konal rôznou intenzitou, ktorej objasnenie a následne ustálenie je jednoznačne ustálené konkrétnou protispoločenskou činnosťou. Pokiaľ ide o svedkyňu M. X., tak táto uviedla, že je dlhodobým príležitostným konzumentom pervitínu, pričom z jej svedeckých výpovedí vykonaných kontradiktórnym spôsobom nikdy nebola potvrdená a časovo ustálená konzumácia pervitínu. Taktiež tvrdí, že skutkový záver okresného súdu „v časovom období od februára 2017 opakovane, niekedy viackrát týždenne ako protihodnotu za sexuálne služby a naposledy dňa 10.02. 2019 M. X." nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Rovnako má za to, že z výpovede svedka U. nevyplýva a nebolo preukázané, že sa mal dopustiť páchania trestnej činnosti po dlhší čas. Tohto svedka pozná, pričom uviedol, že je dlhodobým konzumentom pervitínu, ktorý si sám zaobstaráva. Svedok potvrdil, že za ním chodil za účelom opravy motorových vozidiel pričom sám konzumoval svoju dávku pervitínu a uviedol, že skúsil jeho pervitín. Z jeho výpovedí v prípravnom konaní kontradiktórnym spôsobom a na hlavnom pojednávaní vôbec nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, ktorý bol prebratý v obžalobe a v odsudzujúcom rozsudku. Vo vzťahu k výpovedi obžalovaného G. U., uviedol, že obaja boli navádzaní spôsobom, že im boli podsúvané vymyslené tvrdenia zo strany vypočúvajúcich o tom, čo kto hovoril. Na to reagovali výpoveďou ktorá obviňovala druhú stranu. V priebehu prípravného konania však obžalovaný U. jednoznačne poprel dlhodobý konzumentský charakter v spojitosti s jeho osobu. V obžalobe nebol produkovaný jediný zákonný dôkaz, ktorý by preukazoval tento stav. Taktiež sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou, od začiatku konania považuje právnou kvalifikáciu obžaloby, ako aj skutku napadnutého odvolaním za nesprávne právne kvalifikovanú podľa ust. § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) a písm. j) Tr. zák., pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To 39/2019 a 3To 118/2016. Záverom uviedol, že považuje trest za neprimerane prísny, keď súd nezohľadnil zásady ukladania trestu podľa § 34 odsek 1 Tr. zák. Nepochopiteľným sa mu javí, že bol zaradený na výkon trestu do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko sa v posledných 10 rokoch nedopustil úmyselného trestného činu, pre ktorý by bol zaradený do výkonu trestu odňatia slobody. Navrhol aby odvolací senát spravodlivo posúdil odvolacie dôvody a odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zrušil a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný G. U. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o vine ako aj o treste. Vyslovil názor, že mu nebola preukázaná vina v tom, že by jednoznačne prechoval pre vlastnú potrebu 7 dávok metamfetamínu a to spoločným konaním s X. U.. To znamená, že by mali podľa rozsudku spoločne držať 7 dávok metamfetamínu pre spoločnú potrebu, tým sa dopustiť v spolupáchateľstve prečinu neoprávnenej výroby psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty v zmysle 171 ods. 2. Poukázal, že na rozlíšenie toho, či páchatel prechováva drogu pre vlastnú potrebu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., alebo ods. 2 a to vo väčšom rozsahu vysvetľuje ust. § 135 Tr. zák., ktorý rozlišuje, že pre osobnú spotrebu je potrebná droga, ktorá zodpovedá najviac trojnásobku obvyklej jednorazovej dávky na použitie (§ 171 ods. 1 Tr. zák.), alebo v prípade aj táto droga je od 3 do 10 násobku obvyklej jednorazovej dávky na použitie pre vlastnú potrebu, jedná sa o použitie ustanovenia § 171 ods. 2 Tr. zák. Má zato, že ustanovenie, za ktoré bol odsúdený postihuje držbu návykovej látky, a to výlučne len pre vlastnú osobnú spotrebu. Preto je vylúčené akékoľvek spolupáchateľstvo v tomto trestnom čine. Bolo preto potrebné ustáliť, či táto látka v množstve 7 dávok metamfetamínu bola v držbe X. U. alebo G. U.. Domnieva sa, že spolupáchateľstvo je vylúčené vzhľadom na osobný charakter tohto trestného činu. Je toho názoru, že súd mal dôslednejšie skúmať k jeho osobe, či mal fakticky túto drogu pri sebe, alebo ako tvrdil mal ju X. U. po celý čas ešte vo svojej dispozícii a do toho času ju neodovzdal G. U.. Tiež nie je pravda, že by ho usvedčovala výpoveď spoluobžalovaného X. U., keďže sám podal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o priznaní viny, a to len vo vzťahu k sebe. Poukázal, že X. U., ako aj on v ďalších svojich výpovediach popierali svoju vinu. Pokiaľ X. U. vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že skutok nepopiera, tak vo vzťahu k nemu malo byť vykonané dôslednejšie dokazovanie. On sám nepopieral, že by požil pervitín, ktorý mu poskytol X. U. na vyskúšanie, čo však tak isto dosvedčuje, že mu boli v moči nájdené zvyšky pervitínu. Taktiež sa nestotožňuje s uloženým trestom, pretože sadzba pri ustanovení § 171 ods. 2 v prípade uznania viny je 1 až 5 rokov. Vzhľadom na to, že má prevahu pohľadujúcich okolností, mal mu byť podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby. Pokladá uložený trest s probačným dohľadom za neprimerane prísny vzhľadom na jeho dobrú povesť. Uloženie psychoterapie a psychologického poradenstva v skúšobnej dobe považuje za zbytočné vzhľadom na výsledky znaleckého skúmania znalcom J.. H. T., ktorý nezistil u neho chorobnú závislosť na psychotropných

látkach. Záverom navrhol, aby krajský súd preskúmal rozsudok prvého stupňa a vec vrátil na súd prvého stupňa.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaniach sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného G. U..

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa X. U. zrušil vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému X. U. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ostatné výroky navrhol ponechať nezmenené. Odvolania obžalovaných navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného X. U. na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a prekvalifikoval konanie obžalovaného na prvý odsek § 172 Tr. zák. a následne uložil obžalovanému X. U. trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu, s uložením probačného dohľadu a potrebných obmedzení. Odvolania prokurátora, navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného G. U. na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému G. U. zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody, keďže má za to, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávnej trestnej sadzby.

Obžalovaný X. U. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu. Požiadal, aby odvolací súd spravodlivo posúdil kvalifikačný znak jeho konania, trest s pokorou prijme, avšak bude mať vplyv na jeho ďalší život.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaných prokurátora boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaných a prokurátora nie sú dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej činnosti zistil, že Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši dňa 12.8.2019 podal na obžalovaných X. U. a G. U. obžalobu č. Pv571/19/6610/81, a to na obžalovaného X. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a na obžalovaného G. U. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 7.10.2019 počas prednesenia obžaloby modifikoval právnu kvalifikáciu, ktorú upravil v tom smere, že obžalovaný X. U. sa trestnej činnosti dopustil sčasti samostatne a sčasti spoločným konaním s obžalovaným G. U. a obžalovaný G. U. sa trestného činu dopustil spoločným konaním s obžalovaným X. U..

Krajský súd konštatuje, že v prejednávanej veci už rozhodol uznesením pod sp. zn. 4To/1/2020 dňa 14. januára 2020 o odvolaniach obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/65/2019 zo dňa 18.11.2019, keď podľa § 321 ods.1 písm. a) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ obžalovaní X. U. a G. U. namietajú hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám obžalovaných, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Dôkazy, o ktoré opieral súd prvého stupňa svoje rozhodnutie krajský súd, považuje za zákonné. Výsluchy obžalovaných a svedkov boli v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní vykonané v súlade so zákonom a odvolací súd v tomto smere nezistil porušenie práva na obhajobu <.. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Krajský súd pripomína, že dôvody odvolania obžalovaných sú v skutkových zisteniach totožné s obsahom ich obhajoby na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že jeho povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom odvolávateľa, ale postačuje, ak sa zaoberá iba najpodstatnejšími a rozhodnými okolnosťami a skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie vo veci samej, pričom sa môže pri potvrdzovaní prvostupňového rozsudku v princípe obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, čo vyplýva aj z doterajšej judikatúry, či už Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, a to za situácie, keď napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. V tomto smere odvolací súd preto poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu s ktorými sa stotožnil.

Odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa bolo preukázané, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému X. U..

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, odvolací súd konštatuje, že obžalovaný X. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.10.2019 vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, avšak vyslovil nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2020 uviedol, že nepopiera, že pervitín prechovával, avšak ho nikdy nepredával. Tieto skutočnosti sú v rozpore z jeho vyjadreniami z prípravného konania, keď v prípravnom konaní uvádzal, že pokiaľ ho G. U. požiadal, že potrebuje drogu, bol ochotný mu ju sprostredkovať. Pokiaľ drogu pre G. U. zabezpečil, nikdy za ňu nechcel žiadne finančné prostriedky. K M. X. uviedol, keď sa stretli užili svoju drogu. Ak nemala drogu a požiadala ho o jej poskytnutie, tak jej ju dal, pričom to nebolo za peniaze, ani za inú službu. S W. U. neobchodoval, len spoločne užili drogu, porovnávali kvalitu látok. V minimálnom množstve si drogy navzájom vymieňali. Z výpovede svedka W. U. je zistiteľné, že sa s obžalovaným X. U. pozná, pričom si navzájom dodávali pervitín, ktorý občas spolu aj užili. On mal pervitín zo Y. a obžalovaný X. U. z S.. Svedkyňa M. X. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný X. U. jej poskytoval drogy ako protihodnotu za sexuálne služby, avšak v ďalších svojich výpovediach toto svoje tvrdenie už korigovala, keď uviedla, že s X. U. mala kamarátsky vzťah a stýkali sa aj intímne. Obžalovaný G. U. v prípravnom konaní najskôr uvádzal, že drogy opakovane kupoval od X. U., v ďalšej výpovedi už uvádzal, že drogu prvýkrát vyskúšal v deň, keď bol zadržaný a od X. U. drogu nekupoval. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že sám obžalovaný X. U., ako aj svedkovia postupne korigovali svoje výpovede so snahou zmierniť trestnú zodpovednosť obžalovaného X. U..

Žalovaného obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., sa dopustí ten kto kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, a to závažnejším konaním (po dlhší čas a na viacerých osobách). Viacerými osobami sa podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. rozumejú najmenej tri osoby. Prevedeným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný X. U., prechovával drogy, ktoré kupoval na rôznych miestach jednak pre svoju potrebu a jednak aj pre iné osoby, pričom túto drogu poskytoval viacerým osobám (M. X., W. U. a G. U.), spôsobom uvedeným v ods. 1 písm. c) § 172 Tr. zák. Pokiaľ ide o námietky obhajoby k právnej kvalifikácie konania obžalovaného X. U. podľa ods. 2 písm. c) § 172 Tr. zák., spáchanie po dlhší čas, odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Tdo 6/2012, podľa ktorého v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou, pričom všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov. V danom prípade bol skutok spáchaný v období od roku 2017 až do 14.2.2019, teda po dobu viac ako jedného roka, čo súdna prax považuje za dlhší čas. Obhajoba ďalej namietala aj kvalifikačný znak „na viacerých osobách“, k tomu odvolací súd uvádza, že Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach (sp. zn. 2 Tdo 35/2014, sp. zn. 2Tdo/14/2020) opakovane zaujal stanovisko k otázke spáchaní trestného činu na viacerých osobách, keď vyslovil názor, že pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia [napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal] od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Na takúto právnu kvalifikáciu nie je nutné, aby osobám bola spôsobená ujma na zdraví. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku súdom prvého stupňa, keď konanie obžalovaného X. U. posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., ktorého sa dopustil sčasti samostatne a sčasti spoločným konaním v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zák.

K obžalovanému G. U. odvolací súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je to popísané v skutkovej vete. Obžalovaný G. U. sa k trestnej činnosti spočiatku doznával postupne menil spôsob svojej obhajoby so snahou vyvinieť sa z trestnej zodpovednosti, pričom súd prvého stupňa sa touto skutočnosťou vysporiadal. Z jeho výpovedi ako aj z výpovedi obžalovaného X. U. vyplýva, že spoločne v meste Y. kúpili drogy v cene 100 eur, z ktorých 90 eur na nákup drogy poskytol obžalovaný G. U.. Obžalovaný namietá právnu kvalifikáciu skutku, keďže má zato, že ustanovenie, za ktoré bol odsúdený postihuje držbu návykovej látky, a to výlučne len pre vlastnú osobnú spotrebu, preto je vylúčené akékoľvek spolupáchatelstvo v tomto trestnom čine. Ani odvolací súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku u obžalovaného G. U., pričom súd prvého stupňa v tomto smere pochybil, pretože konanie obžalovaného malo byť správne kvalifikované ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že nesprávna právna kvalifikácia nemôže byť dôvodom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, ako sa domáha obžalovaný, pretože skutok sa stal a má znaky trestného činu. Keďže odvolanie proti rozsudku v tomto bode podal len obžalovaný, odvolací súd bol pri rozhodovaní viazaný zákazom zmeny k horšiemu (reformatio in peius) v zmysle § 322 ods. 3 veta druhá Trestného poriadku, a preto v tomto smere nemohol napraviť pochybenie okresného súdu a výrok o vine ponechal nezmenený.

Odvolací súd ďalej preskúmaval výroky o trestoch a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

K uloženému trestu u obžalovaného X. U. odvolací súd uvádza, že po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, dospel taktiež k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody podľa §

172 ods. 2 Tr. zákona v trestnej sadzbe od 10 rokov do 15 rokov, by bolo neprimerane prísne. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Aj odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., za použitia obmedzujúceho ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák., podľa ktorého súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov. Odvolací súd pritom vychádzal z okolností prípadu, najmä z preukázaných skutočností, a to z rozsahu spáchanej trestnej činnosti, keď bolo preukázané, že obžalovaný drogy obstaral iba pre tri osoby. Odvolací súd pri preskúmaní uloženého trestu taktiež vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti odvolací súd nemohol opomenúť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, ako aj rešpektujúc právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, preto dlhodobý výkon trestu odňatia slobody by bol na ujmu detí obžalovaného. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov. Odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa obžalovaného X. U. podľa nesprávneho ustanovenia zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.). V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výkon trestu odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, pritom pripomína, že obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin. V takýchto prípadoch podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň však platí podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, že súd môže páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci 15 rokov, zaradiť aj do ústavu na výkon trestu s iným než maximálnym stupňom stráženia. Aj odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu bude naplnený aj jeho výkonom v ústave slobody so stredným stupňom stráženia. Nesprávne použitie ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., súdom prvého stupňa nemá vplyv na zaradenie obžalovaného na výkon trestu a nie je dôvodom na zmenu rozsudku. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest u obžalovaného X. U. povedie k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako to je vyjadrené v ustanovení § 34 Trestného zákona, a preto sa nestotožnil s argumentáciou odvolávateľov.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výrokoch, ktorým okresný súd obžalovanému X. U. uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní jedného roku.

Pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovaného G. U., tento je v súlade so zákonom. Podľa § 171 ods. 2 Tr. por. obžalovanému G. U. za spáchaný skutok hrozil trest odňatia slobody až na 5 rokov. Trest odňatia slobody vo výmere troch rokov považuje aj odvolací súd za správny a zákonný, pretože zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona. V súlade so zákonom aj výrok ktorým súd prvého stupňa výkon takto vymeraného trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 4 rokov. Zároveň mu podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Pokiaľ obžalovaný namieta uloženie týchto povinností, tak odvolací súd ich považuje za potrebné, a to vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca J. H. T., ktorý v posudku síce uviedol, že u obžalovaného G. U. nezistil závislosť od alkoholu a psychotropných látok, avšak zistil ich pred stupeň, a preto odporučil obžalovanému uložiť zákaz požívania týchto látok. Odvolací súd má zato, že takto uložený trest je úmerný k spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného a nemožno ho považovať za neprimerane prísny.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaných a prokurátora za dôvodné, preto odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.